

РЕШЕНИЕ

№ 2819/25.04.16

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Драганова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Кристина М Алексиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер 829 по описа за 2016 година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Дарик радио“ АД, със седалище и адрес на управление гр.София, подадена чрез процесуалния му представител адв. Николаева срещу съдебно решение от 23.11.2015 г. по нахд № 17670/2013 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 2 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № РД - 10-65/17.09.2013 г., издадено от Георги Лозанов - Председател на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал. 1, вр. чл.127, ал.2 от Закона за радио и телевизия (ЗРТ) на „ДАРИК РАДИО“АД, ЕИК 831476119, представлявано от Радосвет Радев - изпълнителен директор, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 75, ал. 1, изр. второ от ЗРТ, като правилно и законосъобразно.

С касационната жалба решението се оспорва като постановено в нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 – т. 3 от Наказателно – процесуалния кодекс (НПК). В жалбата, в подкрепа на наведените касационни основания, са изложени подробно факти и обстоятелства, които да подкрепят тезата на оспорващия. Според касатора, последният не е извършил нарушение на чл. 75, ал. 1, изр. второ от ЗРТ, тъй като в предаването „Ники Кънчев шоу“ не е излъчено скрито търговско съобщение. Записът на основание на който са съставени АУАН и НП, не е събран и съхраняван по реда, предвиден в НПК. Твърди се, че дори да е било налице подобно излъчване, то последното е продуктово позициониране, а не скрито търговско съобщение. Наведени са доводи за допуснати нарушения на

процедурата по връчване на процесното НП. Наложеното наказание е явно несправедливо тъй като не съответства на обществената опасност на деянието, на смекчаващите отговорността обстоятелства и целите на чл. 36 от НК. В съдебното заседание касаторът се представлява от адвокат който поддържа жалбата. Изразява искане за отмяна на оспореното решение и за постановяване на друго решение по същество, с което да се отмени наказателното постановление по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Ответникът Съвет за електронни медии чрез процесуалния си представител юрк. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Десети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № РД - 10-65/17.09.2013 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

В оспореното решение Софийският районен съд, въз основа на събраните доказателства е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Въззивният съд обстойно е изследвал относимите към делото обстоятелства, анализирал е наличните доказателства и въз основа на същите е изградил обосновано заключение за фактическа обстановка, което се възприема изцяло от касационната инстанция. Въз основа на установените факти районният съд е мотивирал законосъобразен правен извод, че НП следва да бъде потвърдено. Въззивният съд правилно е приел, че по делото е установено по категоричен и безспорен начин, че на 18.07.2013 г., в гр. София, по честотата на „Дарик Радио“ - 105 MHz, в рамките на програмата за времето от 14.42.19 часа до 14.49.43 часа (по таймера на интегрирана система за мониторинг на СЕМ) жалбоподателят „Дарик Радио“ АД е излъчил репортаж на журналиста Преслава Цветанова с възпроизведено и подробно описано в НП съдържание при нарушение на забраната за излъчване на скрити търговски съобщения. В същия се съобщава за услугите на конкретна търговска организация - „Мобилтел“ АД, новооткрит неин обект - магазин в МОЛ „Парадайз“, гр. София, вид на продавани там стоки - луксозни лимитирани серии на мобилни телефони на различни търговски марки, техните цени,

включително и допълнително предлагани услуги на търговеца по ремонт и поддръжка на същите.

По силата на чл. 75, ал. 1 ЗРТ, търговските съобщения трябва ясно да се разпознават като такива. Скрытите търговски съобщения са забранени. Ал. 2 на посочената разпоредба определя скрытите търговски съобщения като представяне с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане. От представените по делото доказателства безспорно се установява кумулативното наличие на посочените в тази разпоредба предпоставки, като подробно съображения в тази насока са изложени от районния съд, които настоящата инстанция намира за ненужно да преповтаря. Съгласно чл. 74, ал. 4 от ЗРТ, позициониране на продукт е форма на търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или търговска марка в самото предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение. Противно на изложеното от процесуалния представител на касатора, в негова тежест, в съответствие с чл. 219, ал. 1 от АПК е да представи доказателства във връзка с наведените касационни основания, едно от които именно е свързано с твърденията, че е налице продуктово позициониране. По делото не са представени доказателства в тази насока. В тежест на АНО е да установи факта на нарушението, а не да събира доказателства във връзка с наведените от касатора твърдения.

Дори да приемем, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 180 от НП, то последното не представлява съществено процесуално нарушение доколкото не е довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице, реализирана в съдебното производство. Такова нарушение би било относимо единствено относно срочността на подадената жалба до въззивния съд.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящият съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от

АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X
касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.11.2015 г. постановено по НАХД №
17670 по описа на 2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2
– ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ
гр. София, 23 ноември 2015г.
В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 2-ри състав,
в открито съдебно заседание, проведено на деветнадесети май през две хиляди
и петнадесета година, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГЕРГАНА ЛАЗАРОВА

при участието на секретаря Албена Маринова, като разгледа докладваното от съдия Гергана Лазарова НАХД № 17670 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Дарик Радио“ АД, ЕИК 831476119, срещу наказателно постановление № РД - 10 - 65/17.09.2013г., издадено от Георги Лозанов - Председател на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал.1, вр.чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на въззивника е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 3000,00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 75, ал.1 от ЗРТ.

В депозирания жалба са релевирани доводи за неправилност на издадения санкционен акт, обосновани с превратно тълкуване на приложените доказателства и несъставомерност на деянието по ангажираните в АУАН и НП нормативни разпоредби. Оспорва се твърдението на административнонаказващия орган, че в предаването „Ники Кънчев шоу“ е излъчено скрито търговско съобщение. Приема се, че се касае до разпространена информация за иновационни мобилни устройства, известие за технологично постижение, без да се преследват комерсиални цели. Алтернативно се излагат аргументи защо споменатите в предаването чрез думи стоки, услуги, имена, търговски марки или дейност по-скоро характеризират съдържанието като продуктово позициониране. Сочат се допуснати процесуални нарушения при събирането и анализа на доказателствения материал, аргументирани с липсата на годни доказателства, върху които се крепи тезата на наказващия орган. Приема се, че записът на предаването, извършен от системата за мониторинг, не е събран и съхраняван по реда, предвиден в Наказателнопроцесуалния кодекс на РБ, приложим съобразно преpraщачата норма на чл.84 от ЗАНН, доколкото в ЗРТ, респ. в ЗАНН не е предвиден специален ред за това. Твърди се, че не са установени лица, непосредствено възприели съдържанието на предаването към дата 18.07.2013г. Излагат се доводи за допуснато нарушение на реда за налагане на санкцията на въззивника, регламентиран с нормата на чл.118 от ЗРТ, доколкото СЕМ не е приел решение, съобразно чл.12 от Правилника за реда за установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания, приет с решение по протокол № 24 от 28 април 2009г., а председателят на СЕМ еднолично е издал наказателното постановление без изрично овластяване от Съвета. Поставя се акцент и върху допуснато нарушение на нормата на чл.57,

ал.1, т.5 от ЗАНН, доколкото описанието на фактическите обстоятелства не удовлетворява изискванията за пълнота на административното обвинение, не са обсъдени и направените възражения в разрез с нормата на чл.52, ал.4 от ЗАНН. Претендира се несправедливост на наложената санкция и формално приложение на закона. Обосновава се и наличието на предпоставки деянието да се третира като маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Моли се за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. ~~_____~~ която поддържа жалбата с изложените в нея доводи. Оспорва валидността на събрания по делото доказателствен материал от наказващия орган и с аргументи относно липсата на доказателства за сертифицирането на интегрираната система на СЕМ. Прилага допълнителни писмени бележки, с които развива своите съображения за наличието на множество допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи като такива и връчването на НП на лице, което не е упълномощено да получава книжа и съобщения от името на дружеството; липсата на годни доказателства за обосноваване факта на нарушението; липсата на Решение на СЕМ за санкциониране на жалбоподателя. В останалата си част доводите на жалбоподателя досежно незаконосъобразност и неправилност на издадения санкционен акт са идентични с формулираните в инициращата настоящото производство жалба.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрисконсулт ~~_____~~ която застъпва становище за правилност и законосъобразност на издаденото наказателно постановление. Представя и писмени бележки, като подробно излага възраженията си срещу аргументите, с които се обосновава тезата на въззивника. Моли издаденото наказателно постановление да бъде потвърдено от съда.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 22.07.2013г. в административната сграда на Съвета за електронни медии (СЕМ) служителят - свид. ~~_____~~ и нейни колеги осъществили прослушване на запис на разпространената на 18.07.2013г. в гр.София, на честота 105 MHz, програма „Дарик Радио България“, на доставчика на медийни услуги „Дарик Радио“ АД. Обект на мониторинга било и излъченото на същата дата предаване „Ники Кънчев Шоу“. При прослушването, осъществено по таймера на Интегрираната система за мониторинг на СЕМ (ИСМ), във файл 1846351 било установено, че за времето

от 14.42.19 часа до 14.49.43 часа (съгласно таймера на системата) или от 34.24 часа до 41.44 часа по таймера на DVD, по програмата бил излъчен репортаж на репортера Преслава Цветанова, анонсиран от водещия Н. Кънчев с думите:

„Как ли изглежда перфектният телефон. Покрит с кожа от алигатор или обсипан с диаманти. А защо не с дърво от някоя екзотична страна. Вероятно е единствен по рода си, притежава всички екстри, за които някога сте мечтали. Обаче, усещате ли се, дами и господа, че ви говоря за мобилен телефон, а не за домашен телефон. Възходът на мобилните телефони, на технологията, свързана с тях, наистина преобърна нашите представи за телефон. Новият магазин на МТел, който преди броени дни отвори врати, показва как всъщност може да изглежда мечтаният телефон. Най-известните световни марки представиха уникален дизайн и практичност. За да разгледа последния писък в областта на модата в мобилните телефони, в новите магазини на „МТел“ в Парадайз център, новият МОЛ на София, отиде и репортерът Преслава Цветанова. Чуите нейния материал, за да разберете как да изберете подходящ модел за себе си.

Репортерът Пресл. Цветанова: Новият магазин на М-Тел предложи едно незабравимо изживяване на сетивата на всички посетители и представи света на мобилните телефони и таблети от тяхната ювелирна страна. Разположени на търговска площ от над 160 кв. метра, това не са просто поредните ултра скъпи телефони, защото зад всеки от тях стои история. История, която всеки любознателен може да научи от първа ръка от консултантите, които ще отделят специално време, за да ви разкажат интересни факти около създаването на всяко устройство и ще ви го демонстрират лично. Сапфир, мрамор, злато, диаманти, неръждаема стомана и кожа от алигатор се съчетават в една изтънчена дизайнерска колекция, която представя някои от истинските бижута на Таг Хойер, Верту и Мобиадо. Сред луксозните модели в колекцията е първият телефон, който използва операционна система Андроид. Моделът Vertu Ti. Екранът от сапфир и кристал го прави невъзможен за надраскване. Таг Хойер - „Меридийст“ е другият модел, който любителите на луксозни мобилни устройства могат да намерят в магазина на М-Тел. Отличителна черта на Меридийст са неговите два дисплея. Единият изпълнява функцията на нормален екран за мобилен телефон, а другият позволява да се вижда точният час, дори когато телефонът е поставен далеч. За всеки клиент, закупил няколко от луксозните устройства, М-Тел предлага ексклузивно сервизно обслужване. При евентуален проблем на място идва човек, който вместо вас ще занесе телефона ви в сервизен център и ще ви го върне лично обратно. Докато вашият апарат е на поправка, М-Тел ви осигурява ново устройство от висок клас. Повече подробности за всички телефони и услуги в новия магазин на М Тел в Парадайз център ни разказва Цветозар Атанасов.

Цв. Атанасов: Казвам се Цветозар Атанасов и съм старши бранд мениджър дивайси, дирекция „Маркетинг“ на М-Тел. Най-скъпият телефон от тук присъстващите е Верту Сигничър Еф, който е с алигаторска кожа отзаде и със цирконий. Следващият Vertu Ti, тука интересно да спомена е, че дисплеят е от сапфир кристал. Сапфир кристалът е вторият най-устойчив елемент след диаманта. Прозрачен елемент и повърхността издържа на издраскване,

износване. Използва се в най-скъпите часовници - Хю Бо, Ролекс. Така че това е интересното. При Таг Хойер, другите два модела, преди 4 години почват да правят, Таг Хойер, всички сте чували за часовниците, преди 4 години започват да правят телефони, като интересното при тях е, че използват крокодилска кожа в едни специално сертифицирани ферми. И последният представител на тази маса е Мобиадо. Мобиадо е една канадска компания, която използва отново сапфир кристал, в случая модела, кленова дървесина отстриани и ръчно са изрисувани бутончетата на този телефон. Цената на Мобиадото е 5650 евро. Ами от тези, честно казано, Мобиадото е по-скоро за дамите подходящ. Иначе останалите са по-за мъже. Важното е да се отбележи, че в последните една - две години започват да се правят и смарт телефони. Като тези двата са смарт телефони, тоест на Андроид. До този момент се правеха телефони със операционна система F40 на Нокиа. Тоест само предимно със червена и зелена слушалка. Като цяло фокусът не е върху техническите спецификации, защото техническите спецификации, знаете, вече има четириядрени телефони със много мегапиксели. Тука фокусът е върху материалите. И като концепция стремежът е да се правят по-елегантни, по-изискани, по-престижни и да показват притежателите им социален статус. Важното да се отбележи за Верту, не знам дали знаете, освен материалите Верту е уникална компания, която предоставя уникален сервиз. Така нареченият „Консиерж“, който първата година е безплатен за всички собственици. Какво означава това. Всеки собственик може да се обади на един номер в Англия, да си запази самолетни билети, да си запази настаняване в хотел или билет за някой концерт и абсолютно всичко ще му бъде направено, естествено срещу заплащане. Другото нещо, което е характерно за този модел, за най-високия клас Верту, е така наречената услуга „търънти“, което означава, че в рамките на една година, независимо от ползването на телефона, независимо от уврежданията, които може човек да направи от използването му, напълно безплатно се изпраща във Верту и те подменят абсолютно всички материали. Така е след една година той отново чисто нов. Но това валидно само за най-високия клас Верту. Категорично и аз като ползвател на смартфон, бих предпочел смартфон, но има богати бизнесмени, които предпочитат бутоните и не са фенове на тъч, на тъч - дисплеите. А този дори, този дори няма камера, между другото. Той дори няма и камера. А друго важно нещо за Верту, забравих да спомена, хората, които, щото те са, всички телефони са ръчно изработени. Верту, една година трае обучението на хората, които ще работят с тези телефони и след една година обучение, след като се направи, дори мога да покажа, след като се направи този телефон отзад има подпис на човека който го е направил. Джоан Камерън, ето може да го видите. Това е подпис на жената в случая, която е направила този телефон. Честно казано, сервизите са само в чужбина, в България дори не се отварят. Има и по-скъпи модели, но те са вече главно в зависимост от диамантите. Навънка не знам дали видяхте, един Таг Хойер с диаманти. Той е със 130 диаманта, но не е толкова скъп, защото каратите на диамантите е 0,645. Ако се сложи вече по-голям карат, тогава цената отива нагоре. Но принципно всичко е възможно. Може да се стигне до 200 хиляди евро телефон. Мобиадо, канадската компания. Тука интересното е, че се

използва първи път фрези с такова цифрово- програмно управление и затова са тези прави линии, тези плоскости. Той е обърнат на обратно да се види мраморното покритие отзаде. Иначе Мобиадо също имат такъв уникален телефон, който е изцяло от дърво е това дърво само в Южна Америка го има. Коко Боло се казва дървото, което се използва за скъпи акустични китари. Тоест, всичките материали, които се използват, да речем алуминият тука се използва в самолетостроенето, всички материали са изключително скъпи и затова цената на въпросните устройства не е за всеки джоб. Цената в случая на този телефон е 12 хиляди лева. Дървеният материал, той е специално обработка, така че няма проблем. Няма проблем, въпреки че звучи така, много авангардно. Сега, тука няма дърво в този, но в другия модел, който го видяхте, Professional, отстрани това е дървесина също. И този последният, Дивайс, този е специална лимитирана серия Ферари. Цената му е 18 хиляди лева. Тука отново говорим за хубава кожа, алигаторска и разбира се, за феновете на Ферари е изключително удоволствие да ползват такова бижу.“

Въз основа на така възприетото съдържание на репортажа свид. извършила преценка, че се касае за случай на представяне на луксозни стоки на производителите на луксозни лимитирани серии телефони, предлагани за продажба в новия магазин на „Мобилтел“ в МОЛ „Парадайз“, като с това представяне доставчикът на медийни услуги целял осигуряване на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност. Приела, че описаното съдържание представлява скрито търговско съобщение, по смисъла на чл.75, ал.2 от ЗРТ, което е забранено. При тези фактически констатации след надлежно отправена покана до жалбоподателя свид.

съставила АУАН № НД - 01-103/01.08.2013г., в която възпроизвела дословно съдържанието на излъчения репортаж, както и квалификацията на деянието като нарушение по чл.75, ал.1 от ЗРТ. Същият бил съставен в присъствието на свидетели

и изпълномощено от изпълнителния директор на дружеството - въззивник лице. На последното бил връчен и препис от АУАН.

В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН е подадено писмено възражение вх. № НД-02-20-00-198/05.08.2013г., в което жалбоподателят оспорвал възприетите фактически констатации с аргументи, залегнали в основата и на инициатора настоящото производство жалба.

Посоченият по- горе АУАН е обсъден на проведено заседание на СЕМ на 17.09.2013г., на което след проведено гласуване с 4 /гласа / „за“ на основание чл.118 от ЗРТ е взето решение да бъде възложено на председателя на СЕМ да издаде наказателно постановление, с което да бъде наложена имуществена санкция на „Дари Радио“ АД в размер на 3000,00 /три хиляди/ лева. Протоколът от заседанието под № 41 бил публикуван и общодостъпен в официалната страница на СЕМ.

Въз основа на АУАН и решението на СЕМ е издадено атакуваното наказателно постановление № РД - 10- 65/17.09.2013г. от Георги Лозанов - Председател на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал. 1, във връзка с чл.127, ал.2 от ЗРТ, при цялостното възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на доставчика на медийни услуги „Дарик Радио“ АД е наложена

„Имуществена санкция“ в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 75, ал. 1, изр. второ от ЗРТ. Санкционният акт бил връчен на адреса за кореспонденция на жалбоподателя на 28.09.2013г., видно от представено по делото известие за доставяне. Жалбата срещу него е подадена 04.10.2013г.

Посочените фактически обстоятелства се установяват от събрания по делото доказателствен материал: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитания свидетел както и събраните по делото писмени доказателства: съставеният АУАН, известия за доставяне, Решение № РД - 05-65/02.04.2013г. на СЕМ, Заповед № 92/11.07.2012г. на СЕМ, пълномощно, извлечение от системата за мониторинг на СЕМ, възражение № НД - 02-20-00-198/05.08.2013г., писмо изх. № НД - 02-20-00-198/28.07.2013г., удостоверение за актуално състояние - извлечение от партидата на „Дарик Радио“ АД, Решение № 238/30.10.2012г. на СЕМ и Методически указания във връзка със забранените скрити търговски съобщения и позиционирането на продукти като форма на търговско съобщение, сертификат за система за управление на качеството, приобщени по надлежния ред на чл.283 от НПК, заключение на извършена аудиотехническа експертиза - протокол № 123 - Ф/2015г., вещественно доказателство - оптичен диск, съдържащ запис на процесното предаване от системата за мониторинг на СЕМ.

Съдът кредитира депозираните в хода на съдебното следствие свидетелски показания на служителя на СЕМ доколкото същата е участвала във всички етапи от извършената проверка и непосредствено е възприела обстоятелствата по процесното нарушение. Свидетелят проследява спазената от нея поредност на действията в рамките на извършения мониторинг, респ. отразява в детайли съдържанието на прослушания запис, което кореспондира и с отразеното в материалите по делото. Акцентира върху обстоятелството, че аудиофайлът, съдържащ се в дисковото пространство на представения оптичен носител, е изготвен в СЕМ и свален именно от интегрираната система, наличието на защити в която минимизира вероятността от манипулации. Изложението на фактите от свидетеля се отличава с последователност и логичност. Цялостно хармонира с приобщения по делото писмен доказателствен материал и заключението на експертизата, като позволява да бъде изяснена в пълнота фактическата обстановка. Липсват основания, които да компрометират така поднесените от свид. сведения, доколкото не се установяват обстоятелства, указващи заинтересованост и тенденциозно изопачаване на фактите в полза на обвинителната теза. Ето защо съдът кредитира така инкорпорирания по делото гласни доказателствени средства без резерви.

Събраните писмени доказателства са относими към предмета на делото, приобщени са към доказателствената маса по надлежния процесуален ред. Материалната компетентност на актосъставителя се установява от приложената по делото Заповед № 92/11.07.2012г. на СЕМ. Фактът на съобразяване на нормата на чл.118 от ЗРТ се извежда от протокол № 41 от проведено редовно заседание на СЕМ, състояло се на 17.09.2013г. Доколкото същият е публично достъпен в официалната страница на регулаторния орган и във всеки един момент съществува възможност да стане известен на неограничен кръг лица съдът не

намира необходимост за доказване факта на неговото съществуване чрез нарочното му приложение към писмените материали по делото.

Съдът цени приетото по делото заключение на техническа експертиза като писмено доказателство, като намира същото за компетентно изготвено и предоставящо с прецизност и в пълнота отговори по поставените въпроси. В същото вещото лице е отразило категоричната си констатация за идентичност между съдържанието на файловете в приобщения като веществено доказателство към делото оптичен носител и тези - обект на сравнителен анализ, съхранявани от СЕМ и извлечени именно от използваната от въззиваемата страна интегрираната система за мониторинг. Става ясно, че последната извършва записи на зададени телевизионни и радиочестоти в реално време и е в работен режим 24 часа. Съдържащата се фонетична информация в изведения от нея файл и тази, съхранена в диска, респ. прехвърлена в писмена форма в съставения АУАН не разкрива различия по отношение на съдържание, дата, радиочестота и продължителност. Обстоятелството, че съобразно представения по делото сертификат лиценза на същата е валиден до 19.05.2014г. не води до извод за недоказаност на факта на излъчване на предаването именно от честотата на „Дарик Радио“, доколкото от значение е наличието на лиценз именно към момента на нарушението, към който лицензът е пораждал своето действие. На този факт указва и липсата на различия между съдържанието, удостоверено към онзи момент и това, изследвано към датата на провеждане на изпитванията в рамките на експертизата, респ. констатацията за идентичност. Що се отнася до реда, съблюдаван при събиране на доказателствения материал по делото, този съд не намира допуснат порок, доколкото изискването на записи от доставчика на медийни услуги по реда на чл.159 от НПК е само една възможност, която не изключва правомощието на контролния орган при реализация на контрол да фиксира съдържанието и посредством непосредственото му снемане на хартиен и друг носител, свалена именно от сървъра на сертифицираната система за мониторинг, записваща в реално време. В тази връзка съдът кредитира и представеното по делото удостоверение за лицензиране на системата за мониторинг, валидно към датата на контролните действия, извършени от служителите на СЕМ.

Цялостният анализ на доказателствената съвкупност води съда до еднозначни и безпротиворечиви фактически изводи относно доказаност на факта на извършеното нарушение и неговото авторство.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. Съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол

подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност. Съдът не възприема възраженията на въззивника за неспазена процедура по чл.118 от ЗРТ, доколкото тези твърдения са напълно разколебани от публикувания в официалната общодостъпна интернет- страница протокол № 42 от заседание на регулаторния орган, проведено на 17.09.2013г. От друга страна този съд споделя и разбирането, че правомощието на Председателя на СЕМ да издава наказателни постановления произтича от нормата на чл.127, ал.2 от ЗРТ, т.е. касае се за хипотеза на пряка законова делегация. До този извод се стига и при прочит на препращащата норма на чл.127, ал.3 от ЗРТ. В случая наказващ орган се явява именно председателя, а не СЕМ. Разпоредбата на чл.118 от ЗРТ има отношение към налагането на наказание и/или отнемането на лицензия на съответния доставчик, но доколкото задължение на председателя се явява произнасянето по представената административна преписка по силата на нормите на ЗАНН, то взетото от Съвета решение няма обвързващо председателя и административнонаказващ орган действие (в този см. и Р № 1268/28.02.2014г. на АССГ). Този извод се налага и предвид ситуирането на нормата на чл.118 от ЗРТ извън глава Седма „Административно наказателни разпоредби“, чийто чл.127 и неговите три алинеи единствено са посветени на лицата, които са компетентни да установяват и санкционират нарушенията, респ. редът, който следва да се спазва при извършването на тази дейност. Последният изрично препраща към правилата на ЗАНН, в който закон липсва изискване произнасянето на наказващия орган (Председателя на СЕМ) да се предхожда от актове на колективни органи, издадени не при условията на ЗАНН.

Спазени са императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. В него се съдържат законовите реквизити, вкл. и описанието на нарушението, обстоятелствата по неговото извършване и правната му квалификация - по чл.75, ал.1 от ЗРТ. Ясно е формулирана формата на изпълнителното деяние, респ. съдържанието, посредством което е реализирано нарушението. Обективираният словеснописмен формат дава недвусмислен отговор на въпроса, посредством коя деятелност е реализиран съставът на нарушението. Преценката за съставомерност е извършена въз основа на пълното аудио- съдържание на репортажа, излъчен в предаването „Ники Кънчев шоу“ по радиопрограмата и именно в своята цялост то е възприето и определено от административнонаказващия орган като търговско съобщение, имащо за цел да популяризира услугите на доставчик на мобилни услуги, негов търговски обект, предлагани продукти и кръг от потенциални клиенти, без то да е ясно разпознаваемо като такова, с което доставчикът на медийни услуги „Дарик радио“ АД е нарушил нормата на чл.75, ал.1 от ЗРТ. В двата административни

акта е спазен регламентираният от нормите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН минимален обем от информация, като се разкрива пълно и безпротиворечиво единство между установените факти и подвеждането им под съответната правна норма на материалния закон, действала към момента на извършване на деянието. Очертан е кръгът от доказателственорелевантни факти, позволяващи недвусмислено да се възприеме волята на актосъставителя и на наказващия орган. Не е накърнена пълнотата на изложението и не се обосновава извод за липса на обективен признак от състава на вмененото деяние, която да отнеме възможността на нарушителя да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност.

Съобразена се явява и нормата на чл.40, ал.1 от ЗАНН, съгласно която АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и на свидетели, присъствали при установяване на нарушението. Именно като такива са представени и лицата, чиито имена фигурират в съответните графи на административния акт. Обстоятелството, че не са установени лица, възприели непосредствено репортажа именно на датата на неговото излъчване, не опорочава процесуалната дейност на контролните органи.

Не се разкриват основания да се коментират нарушения в процедурата по връчване на книжа, в частност връчване на наказателното постановление на неупълномощено от дружеството лице. Видно от известието за доставяне, съдържащо се в кориците на делото, санкционният акт е предаден на лице, намерено на официалния адрес за кореспонденция на жалбоподателя. По делото е безспорно и подаването на инициращата настоящото производство жалба в законоустановения 7-дневен срок именно от отразената в разписката дата на връчване. Т.е., дори и строго формално да се приеме, че не са били съобразени изискванията на чл.180 от НПК, приложима по силата на препращащата разпоредба на чл.84 от ЗАНН, то реализираното своевременно от жалбоподателя атакуване пред съд на издаденото постановление указва на обстоятелството за липса на съществено ограничение на неговите права.

Редакцията на нормата на чл.52, ал.4 от ЗАНН гласи, че „Преди да се произнесе по преписката наказващият орган проверява акта с оглед неговата законосъобразност и обосновааност и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства.“ В производството не се установяват доказателства за игнориране на така постулираното задължение на наказващия орган. Дори в съдържанието на последния абзац от констативносъобразителната част на НП недвусмислено е отразен фактът на извършена преценка за съставомерност на деянието едва след запознаване и с възраженията на жалбоподателя. Липсата на подробна аргументация за причините, поради които същите не биват възприети като основателни, не ограничава правата на въззивника да защити тезата си пред въззивния съд.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в 6 - месечния срок. Ето защо са спазени всички

давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател от формална страна. Настоящата съдебна инстанция не споделя аргументите на въззивника, с които обосновава изтичане на предвидената в закона абсолютна давност за реализиране на административнонаказателната му отговорност. Действително, в ЗАНН липсва изрична разпоредба, регламентираща погасяването на административнонаказателната отговорност поради изтичане на абсолютната давност за преследване. По аргумент от чл.11 от ЗАНН, приложима е разпоредбата на чл.81, ал.3 от НК, отнесена към специалната норма на чл.34, ал.1 от ЗАНН - не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл.81, ал.3 от НК, уреждаща абсолютната давност. Тази празнина се преодолява с приложението на чл.81, ал.3, във вр. с 80, ал.1, т.5 от НК, във вр. с чл.11 от ЗАНН. Предвид липсата на норма, регламентираща абсолютната давност в ЗАНН и наличието на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН, уредбата в НК относно погасяването на наказателното преследване по давност следва да намери приложение. С оглед прилагането в случая на разпоредбата на чл.81, ал.3 от НК и във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от същия кодекс срокът на абсолютната давност е 4 години и шест месеца. В горния смисъл са и мотивите на ТП №1/27.02.2015 г. на ВКС и ВАС, както и преобладаващата практика на АССГ. От изложеното следва, че абсолютната давност за погасяване на административно-наказателното преследване не е изтекла, предвид датата на извършване на нарушението, като същата следва да изтече едва към 18.01.2018г.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника „Дарик Радио“ АД е ангажирана за накърняване на забраната, ситуирана в нормата на чл.75, ал. 1, изр. второ от ЗРТ, като на основание чл. 126, ал. 1, вр.чл.127, ал.2 от ЗРТ му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева. По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 18.07.2013г., в гр. София, по честотата на „Дарик Радио“ - 105 MHz, в рамките на програмата за времето от 14.42.19 часа до 14.49.43 часа (по таймера на интегрирана система за мониторинг на СЕМ) жалбоподателят „Дарик Радио“ АД е излъчил репортаж на журналиста Преслава Цветанова с възпроизведено по-горе съдържание при нарушение на забраната за излъчване на скрити търговски съобщения. В същия се съобщава за услугите на конкретна търговска организация - „Мобилтел“ АД, новооткрит неин обект - магазин в МОЛ „Парадайз“, гр. София, вид на продавани там стоки - луксозни лимитирани серии на мобилни телефони на различни търговски марки, техните цени, включително и допълнително предлагани услуги на търговеца по ремонт и поддръжка на същите. „Дарик Радио“ АД е национален обществен

доставчик на медийни услуги, създаващ радиопрограмата „Дарик радио“, по която е излъчен процесният репортаж. По смисъла на определението, дадено в чл.73, ал.2 от ЗРТ търговски съобщения в радиоуслуги са звукови съобщения, предназначени да рекламират пряко или непряко стоки, услуги или репутация на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност, или да съдействат за популяризирането на кауза или идея, или да предизвикат друг ефект, желан от рекламирация, придружаващи или включени в дадено предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция. Определението за реклама е заложено в текста на чл.74, ал.1 от ЗРТ, от чието логическо и граматическо тълкуване се налага изводът, че рекламата цели популяризиране на продукт или услуга и привличане на множество хора като купувачи, слушатели и пр. В тази връзка рекламата може да се третира като форма на въздействие, препоръка, използваща специфични способности, сред които и такива за влияние върху слуховите възприятия на аудиторията. Легалната дефиниция на скрито търговско съобщение, от своя страна, се съдържа в нормата на чл.75, ал.2 от ЗРТ, която е въведена в българското законодателство в изпълнение на задълженията за транспониране на разпоредбите на Директива 007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.12.2007г. Съгласно цитираната норма съобщение от посочения вид е налице, когато се разкрива „представянето с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане“. Видно от цитираната разпоредба, за да е реализирана хипотезата на „скрито търговско съобщение“ следва да се разкрива кумулативно наличие на две предпоставки - представянето на продуктите или услугите да е с цел рекламиране и въвеждане на аудиторията в заблуждение относно естеството на съобщението. Тези обстоятелства безспорно се разкриват в конкретния случай, доколкото съдържанието на репортажа не се изчерпва с анонсиране на иновационни технологии, респ. не цели единствено опознавателен ефект върху широката публика. Този извод се налага още при преценката на извършения от водещия на предаването анонс към репортажа, който недвусмислено завършва с изречението: „Чуите нейния материал, за да разберете как да изберете подходящ модел за себе си.“. Акценти, типични за търговското съобщение се разкриват и във въведението към разговора, извършено от репортера Цветанова, в което се сочи местонахождението и особеностите на търговски обект на конкретен доставчик на мобилни услуги, продукти на конкретни търговски марки, респ. се представя и достатъчна по обем информация за наличието на допълнителни сервизни услуги именно в магазина на „Мобилтел“. На това сочи и изречението, с което журналистът дава думата на служител на магазина: „Повече подробности за всички телефони и услуги в новия магазин на М Тел в Парадайз център ни разказва Цветозар Атанасов“. Следва изложението на бранд мениджъра на търговския обект, в което посредством новостите в технологията на производство и техническите

доставчик на медийни услуги, създаващ радиопрограмата „Дарик радио“, по която е излъчен процесният репортаж. По смисъла на определението, дадено в чл.73, ал.2 от ЗРТ търговски съобщения в радиоуслуги са звукови съобщения, предназначени да рекламират пряко или непряко стоки, услуги или репутация на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност, или да съдействат за популяризирането на кауза или идея, или да предизвикат друг ефект, желан от рекламирация, придружаващи или включени в дадено предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция. Определението за реклама е заложено в текста на чл.74, ал.1 от ЗРТ, от чието логическо и граматическо тълкуване се налага изводът, че рекламата цели популяризиране на продукт или услуга и привличане на множество хора като купувачи, слушатели и пр. В тази връзка рекламата може да се третира като форма на въздействие, препоръка, използваща специфични способности, сред които и такива за влияние върху слуховите възприятия на аудиторията. Легалната дефиниция на скрито търговско съобщение, от своя страна, се съдържа в нормата на чл.75, ал.2 от ЗРТ, която е въведена в българското законодателство в изпълнение на задълженията за транспониране на разпоредбите на Директива 007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.12.2007г. Съгласно цитираната норма съобщение от посочения вид е наличие, когато се разкрива „представянето с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане“. Видно от цитираната разпоредба, за да е реализирана хипотезата на „скрито търговско съобщение“ следва да се разкрива кумулативно наличие на две предпоставки – представянето на продуктите или услугите да е с цел рекламиране и въвеждане на аудиторията в заблуждение относно естеството на съобщението. Тези обстоятелства безспорно се разкриват в конкретния случай, доколкото съдържанието на репортажа не се изчерпва с анонсиране на иновационни технологии, респ. не цели единствено опознавателен ефект върху широката публика. Този извод се налага още при преценката на извършения от водещия на предаването анонс към репортажа, който недвусмислено завършва с изречението: „Чуите нейния материал, за да разберете как да изберете подходящ модел за себе си.“ Акценти, типични за търговското съобщение се разкриват и във въвежданието към разговора, извършено от репортера Цветанова, в което се сочи местонахождението и особеностите на търговски обект на конкретен доставчик на мобилни услуги, продукти на конкретни търговски марки, респ. се представя и достатъчна по обем информация за наличието на допълнителни сервизни услуги именно в магазина на „Мобилтел“. На това сочи и изречението, с което журналистът дава думата на служител на магазина: „Повече подробности за всички телефони и услуги в новия магазин на М Тел в Парадайз център ни разказва Цветозар Атанасов“. Следва изложението на бранд мениджъра на търговския обект, в което посредством новостите в технологията на производство и техническите

параметри на продуктите се представят три търговски марки - „Верту“, „Таг Хойер“ и „Мобиадо“, ведно с цените на телефонните апарати, очевидно съобразно ценоразписа на обекта, допълнителни услуги при закупуването им, респ. се ограничава и кръг от потенциални клиенти, в частност „богати бизнесмени“. Цялостното съдържание онагледява не само стремеж да се информира обществеността за новости в областта на мобилните технологии, но и се цели стимулиране на слушателите да закупят посочените стоки. Чрез отделни елементи от репортажа е осигурена промоция на тези продукти, акцент върху която се поставя не само от интервюирания служител на търговския обект, но и от самия репортер в предаването. Така представено съдържанието разкрива естество, годно да повлияе върху потребителските нагласи на аудиторията или на част от нея за вземане на решение за закупуване. Същото не е разпознаваемо като такова, не се различава от редакционното съдържание и не е ясно отделено от другите части на предаването. В случая възмездността при излъчване на съобщението не представлява кумулативен елемент от дефиницията за скрито търговско съобщение, респ. отсъствието на доказателства за вътрешни отношения между рекламодателя и медийния доставчик не препятства положителното установяване на факта на скритото търговско съобщение по смисъла на чл.75, ал.2 от ЗРТ, при наличието на всички обективни признаци на реклама в съдържанието на публичното съобщение. Ето защо и предвид факта, че излъченият репортаж е притежавал характеристиките на търговско съобщение, жалбоподателят не е изпълнил публичноправното си задължение да го разграничи така, че слушателите да го разпознаят като търговско съобщение.

Настоящата съдебна инстанция не възприема и възражението на въззивника за неправилна материалноправна квалификация на нарушението и аргументите, с които се обосновава наличието на основания същото да се разглежда като форма на продуктово позициониране. Определение на понятието се съдържа в нормата на чл.74, ал.4 от ЗРТ и се отнася до форма на търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или търговска марка в самото предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение. Сравнителното тълкуване на двете дефинитивни разпоредби на чл.74, ал.1 и чл.74, ал.4 от ЗРТ налага изводът, че същностната разлика между тези понятия се изразява в това, дали информацията е поднесена по начин да насърчава пряко закупуването или наемането на стоки или услуги. Последното, като елемент от обективната страна, е присъщо на търговското съобщение под формата на реклама. Тези аргументи се извеждат и от нормата на чл.84, ал.1, т.2 от ЗРТ, в която като едно от ограниченията поставени пред практиката на продуктово позициониране се явява забраната за пряко насърчаване закупуването или наемането на стоки. В конкретиката на казуса, съобразно извършените фактически установявания и приетите за реализирани параметри на поведение на въззивника се разкрива именно рекламният характер на излъчения репортаж. Изнесените в него данни относно конкретни стоки, свързаните с тях услуги, представяни именно от конкретно назовани търговски субекти, са насочени пряко да стимулират избора на потребителя за закупуване на стоките от магазина на „Мобилтел“.

Налице е не споменаване, а изтъкване на техни характеристики и преимущества чрез споменаване на всички присъщи на извършена реклама или отправена към потребителя оферта.

От своя страна, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 126, ал. 1 ЗРТ, която предвижда отговорност за доставчици на медийни услуги за допуснато нарушение на чл. 75, ал. 1 от ЗРТ. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очергана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на дружеството е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

За пълнота съдът намира, че следва да обсъди и приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като изложи кратки аргументи относно становището си за липсата на предпоставки за нейното позоваване. Безспорно визирият в посочената норма регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл. 83 ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Отказът на наказващия орган да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН винаги подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, в който смисъл е и Гълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова, доколкото „Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран...“, а е длъжен да „...изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото“. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. В тази връзка, за наличието на съставомерност по чл. 75, ал. 1 от ЗРТ не се изисква настъпването на допълнителни вредни последици, но макар и формално по своята конструкция неизпълнението на посоченото правно задължение не разкрива формална по степен обществена опасност. Логиката за предвиждане на строга регулация на рекламната дейност на медийните доставчици намира своето обяснение в необходимостта до минимум да бъдат сведени възможните отклонения от задължителното съдържание на програмната схема и предаванията. Последното се налага с оглед постигане целите на закона да бъдат защитени потребителите, включително инвеститорите срещу недобросъвестни действия на доставчиците, с които се излиза извън изрично предвидените правила за

предлагане на информация за стоки и услуги чрез използване на огромния потенциал за въздействие посредством звук и/или картина върху слушателската, респ. зрителската аудитория. В конкретиката на случая параметрите на незаконосъобразните действия на жалбоподателя разкриват продължителност на излъчвания репортаж и наситеност на рекламата в поднесената информация. Тези обстоятелства изключват третирането на процесния казус като маловажен с оглед целите на генералната превенция.

Предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗРТ е относително определена в границата от 3 000 до 20 000 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е наложил „имуществена санкция“ в минимален размер, отчитайки всички особености на случая. Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 5 ЗАНН /приложима по аналогия на закона/: „Не се допуска определяне на наказание под най-ниския предел за наказание глоба (имуществена санкция б.м.)...“, поради което е юридически невъзможно имуществената санкция да бъде определена под фиксирания в закона минимум.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на дружеството-въззивник е ангажирана правилно. Ето защо, така издаденото наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 1, предл. 1 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 2-ри състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД - 10-65/17.09.2013г., издадено от Георги Лозанов - Председател на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал. 1, вр.чл.127, ал.2 от ЗРТ на жалбоподателя „ДАРИК РАДИО“ АД, ЕИК 831476119, представлявано от Радосвет Радев - изпълнителен директор, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 75, ал. 1, изр. второ от ЗРТ, като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: /п/

